

[Aase Olesen]

det er en løjerlig måde at gøre det på, men det er, som det er sagt, fordi det er et resultat af nogle indviklede, besværlige forhandlinger. Jeg er også enig i, at det står dårligt til med børnefamiliernes økonomi af mange grunde, som jeg ikke skal komme ind på, men jeg håber ligesom en af de tidligere ordførere, at vi i forbindelse med forhandlingerne om en skattereform kan råde bod på det problem. Det sker efter det radikale venstres opfattelse bedst ved, at vi omlægger personfradragene til persontilskud, sådan at man giver persontilskud til alle, også til børn, uanset indkomst.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale lovforslaget til en hurtig udvalgsbehandling.

Bente Juncker (CD):

Centrum-demokraterne kan tilslutte sig dette lovforslag, der er en udløber af Rio Bravo-forliget.

Lenger (VS):

Selv en blind høne kan jo finde et korn, og denne udbetaling til familier med børn under 10 år er det absolut eneste korn, der var i Rio Bravo-forliget. Vi kan støtte det. Vi synes også, det er en fordel, at beløbet udbetales kontant, fremfor at det udbetales gennem et fradrag, som det jo oprindeligt var tanken. Det betyder nemlig, at også de personer, som ellers ikke ville kunne bruge fradraget, får glæde af denne ordning, og det er ofte dem, som trænger mest til det.

Men helt generelt synes vi også, at det er en fordel, at offentlige subsidier, hvem de end er tiltænkt, udbetales som direkte tilskud fremfor gennem fradrag, for et af problemerne ved hele vores skattesystem er jo, at det er så uigennemskueligt, at ingen kan finde ud af det, og det er bl.a. også derfor, at skattesystemet endnu ikke har mødt den folkelige modstand, som det fortjener. Tænk, hvis de indirekte tilskud til erhvervslivet på samme måde blev udbetalt direkte, så enhver kunne se, hvor store de var, eller hvis velhavendes indirekte subsidier gennem fradragssystemet blev udbetalt direkte! Tænk, hvis ministeren for skatter og afgifter kom med et lovforslag om, at velhavere skulle have refunderet 73 pct. af en bestemt udgift, mellemindtægterne 60 pct. og de laveste indtægter kun 48 pct.! Sikke et ramaskrig, der ville rejse sig! Det er

derfor, vi foretrækker den model, som ministeren har valgt med dette lovforslag.

Det skal dog samtidig siges, at 2,19 kr. om dagen er latterlig lidt i forhold til, hvad det koster at holde børn – dette her svarer til en halv liter mælk pr. barn under 10 år – ikke mindst i forhold til, hvad det selv samme Rio Bravo-forlig faktisk kostede børnefamiliernes.

Forslaget får altså støtte fra VS, men det er kun et plaster på såret, og når vi støtter det, er det udelukkende, fordi et plaster er at foretrække fremfor ikke noget plaster, når man nu har fået et sår.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi støtter gerne lovforslaget, samtidig med at vi glæder os over, at socialdemokratiet omsider også ønsker at se med økonomisk velvilje på børnefamiliernes vilkår.

Ove Jensen (FP):

Skatteministeren og regeringen er i disse dage meget optaget af at få lavet et forlig med de radikale og socialdemokratiet om en skattereform. Men der er god grund til at advare de to partier imod at lave nogen som helst aftale med denne regering, for fremsættelsen af dette lovforslag er et godt eksempel på, at regeringen ved den først givne lejlighed løber fra indgåede aftaler.

Fremskridtspartiet lavede den 24. oktober 1983 det såkaldte Rio Bravo-forlig med regeringen. Regeringen var repræsenteret ved statsministeren og tidligere finansminister Henning Christophersen, og jeg deltog sammen med hr. Dohrmann for fremskridtspartiet. Der var ingen som helst tvivl om, hvad forliget gik ud på, og forligsaftalen foreligger da også skriftligt. I forligsteksten står der ordret:

»Der indføres samtidig et særligt statsligt personfradrag på 4.000 kr. til børn, der endnu ikke er fyldt 10 år. Skatteværdien heraf bliver 800 kr. pr. barn. Såfremt det af administrative grunde ikke vil være muligt at tage hensyn hertil ved den almindelige forskudsregistrering for 1984, vil der for dette år blive taget hensyn hertil på anden måde, således at børnefamiliernes ikke skal vente til slutopgørelsen for 1984 for at få det særlige personfradrag for børn.«

Som bekendt viste det sig, at det på grund af det fremskredne tidspunkt ikke var teknisk